

Fire og halvtredstindstyvende Møde.

Onsdagen den 27de Marts 1895, Kl. 11 $\frac{1}{2}$.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Forinden vi gaa over til vor daglige Gerning, har jeg at gøre det høje Ting den sørgelige Meddelelse, at vi have mistet en Kollega, idet 1ste Landsstingsmand for 11te Kreds, Skolebestyrer Thomas Nielsen, i Nat Kl. 11 $\frac{1}{2}$ er afgaaet ved Døden. — Skønt vi jo paa Grund af hans tidligere Sygdomsanfald til en vis Grad maatte være forberedte paa denne sørgelige Mulighed, rammer den os dog i dette Øjeblik uventet som Følge af, at vi endnu for faa Dage siden have set ham særdes iblandt os.

Thomas Nielsen var en Mand, der i det væsentlige havde arbejdet sig selv frem, takket være de gode Egenstaber, hvormed hans sunde, vestjydske Natur havde udrustet ham, den gode Forstand, den utrættelige Energi og den grundige Flid. Disse Egenstaber, der satte ham i Stand til at varetage en Flerhed af betydningsfulde Hverv i det borgerlige Liv, hvoriblandt ikke faa Tillidshverv, fornægtede sig heller ikke paa hans lange politiske Løbebane, siden 1869 i Folketinget, siden 1887 i Landstinget. Med Liv og Lust tog han Del i Rigsdagsarbejdet, baade i Udvalgene og i Salen, hvor han jævnlig mødte med grundige, velovervejede Indlæg i de mange Sager, der interesserede ham, og ved ikke faa Lovforslags Behandling har han nydt god og betydningsfuld Medvirking.

Hvad der særlig prægede hans hele Andæretning og Virken, var den humane Følelse, der besjælede ham. Den bragte ham navnlig til at være en trofast Ven og en utrættelig Talsmand for Samfundets Stedbørn, de smaa, de trængende, de hjælpeløse, og den har vel ogsaa til en vis Grad øvet en bestemmende Indflydelse paa Valget af hans almindelige politiske Standpunkt, ud fra Hensynet til Omsorgen for Smaaataarsfolks Vel. Men den førte ogsaa til, at han i sin politiske Stilling ikke indtog noget hyderliggaende, noget umedgørligt Standpunkt; selv i Stridens Tid, hvor Ordene falddt hvasse, havde man dog Følelsen af, at

der hos ham gik en Understrøm af Forsonlighed igennem dem. Og jo mere hans politiske Erfaring i Aarenes Løb voksede, jo mere man fik Følelsen af, at han vandt frem i Henseende til klart Syn og alsidig Opfattelse af Samfundsforholdene og deres Krav, desto stærkere fik man ogsaa Indtryk af, at han var en Mand, hvis politiske Virken gik i Retning af at føre os bort fra den golde, politiske Strid ind paa det enige, frugtbringende Reformarbejde. — Derfor have vi ogsaa særlig Grund til her i Landstinget med Tak og Aafrømmelse at minde hans politiske Virken i de forløbne Aar, derfor er det et virkeligt Tab for Landstinget, naar Thomas Nielsen nu er gaaet bort, derfor modtage vi med bedrøvet Sind Meddelelsen derom, og derfor ville vi bevare hans Minde med Høragtelses og Sympatiens Følelser.

[Tingets Medlemmer sluttede sig til denne Udtalelse ved at rejse sig].

Formanden: Fra Folketingets Formand har jeg modtaget en Skrivelse af Dags Dato, hvorved han tilstiller Landstinget: Forslag til Lov om Afgift af personlige Apoteker, i den Form, hvortil det er vedtaget af Folketinget, med Anmodning om, at det maa blive Landstinget forelagt. Forelæggelsen sker herved, Eksemplarer ville blive omdelte.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 7 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om en forandret Affattelse af Almindelig borgerlig Straffelovs § 113.

Formanden: Det er meddelt mig, at man er blevet enig om at foreslaa til Medlemmer af dette Udvalg: Andersen, Carstensen, Golch, Mortensen, Schultz, Schestved og S. C. Sørensen.

Hvis ingen fremsætter Indsigelse, ere disse Medlemmer at anse som valgte. (Op- hold). De ere saaledes valgte.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Tredje Behandling af Forslag til Lov om ekstraordinært Bidrag af Statskassen til Kommunerne.